

vil søge Mistanke i slige Bestemmelser, ikke mindre tyde derpaa. Den ærede Rigsdagsmand spurgte, hvem der skulde sikkes; det forekommer mig nu at være aldeles klart, at baade Candidaterne og Valgerne skulle have en yderligere Sikkring, og jeg vil lægge til, at det, de endnu mere skulle have, er en Overbevissning om, at det Hele er foregaaet fuldkommen upartist og lovligt. Det er ogsaa en Sikkring i en vis Forstand, at man indretter sig saaledes, af der ingen Mistanke kan opstaae, thi man veed, at man ved slige Leiligheder kun ved stor Forstigtighed kan undgaae Mistanke; enhver Mistanke vilde imidlertid fjernes, hvis denne Bestemmelse blev bragt i Anvendelse. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at Sikkringen skulde søges hos Valgbestyrelsen, men dette har jeg allerede bevareret ved at gøre opmærksom paa, at der ved hver Protokol kun er eet Medlem af Valgbestyrelsen tilstede, og Valgbestyrelsen kan altsaa ikke sikkes. Naar den ærede sidste Taler har anført, at det skulde ligge i Valgbestyrelsens Haand at bortfjerne dem, der vare tilstede, saa viser ogsaa dette, hvilken stor Vilkaarlighed der saaledes, som Valgloven nu lyder, i saa Henseende finder Sted. Han anførte selv et mærkeligt Exempel, hvor Valgbestyrelsen ikke havde brugt den Ret, som han mener ligger i dens Haand, til at bortvise dem, der muligvis kunne udøve et meget stort personligt Tryk paa Valgerne, og han maa da indrømme, at der maaskee paa samme Sted kunde være kommet en anden Personlighed, som kunde have modvirket dette Tryk, og at det ikke er urimeligt at antage, at Valgbestyrelsen mod denne Anden vilde have udøvet den Ret, som den ærede Rigsdagsmand siger ligger i dens Haand til at fjerne enhver Uvedkommende. Jeg synes, at det er farligt, og at det er at sætte Valgbestyrelsen i en stor Fristelse, naar man siger, at den ved Protokollerne kan bortvise, hvem den vil, og lade blive, hvem den vil, thi derved fremkommer jo netop dette eenstodige Tryk, som man skulde søge at undgaae. Naar den ærede Rigsdagsmand har talt om, at de, der saaledes kunne stille sig frem, dog ikke ville finde det anstændigt og

passende, saa vil jeg spørge ham, om man ikke er meget vant til at see, at Folk, der ellers ere høist dannede og velanstændige, ved Valg slet Intet kjende til Anstændighed eller til hvad der er passende. Ved Valgene pleie netop de, der ellers ere de anstændigste, ofte at være de meest uanstændige, og jeg tør derfor slet ikke stole paa, at denne Anstændighedsfølelse netop ved Valgene vil gjøre sig gjældende i tilbørlig Grad hos alle Vedkommende. Naar man siden kommer til at tale om, hvad der er passeret, er det netop de, der meest have tilføvet Anstændighedsfølelsen, som meest raabe paa, at det ikke gif ordentlig til. Naar man uden nogen Fordom vil betragte denne Bestemmelse, troer jeg, man maa sige, at man ved den vil undgaae megen Disput og mange Klager over Valgene, som ellers ville fremkomme, og at man derved vil forskaane Folkethinget for Valgforhandlinger, som det ellers har været og ogsaa i Fremtiden vil være udsat for, uden at jeg troer, det i mindste Maade kan krænke Nogen eller vise Mistænkelighed mod Nogen — tværtimod. Naar det er anført af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 4de Valgfreds (Schjern), at denne Sag tidligere har været for i den grundlovgivende Rigsforsamling, saa er det ganske rigtigt; man vil finde, at der var 65 Stemmer mod og 35 for den, men jeg har den Tro, at, dersom der dengang havde foreligget en Erfaring om, hvad der senere er passeret ved Valgene, vilde dette Forslag ikke være blevet forkastet. Jeg troer, det er gennem 10 Aars Erfaringer, at dette Forslag nærmest maa søge sit Forsvar, og jeg haaber derfor ogsaa, at det vil gaae igjennem. Jeg skal ikke opholde mig ved, hvorvidt man i England vilde gaa ind paa et saadant Forslag eller ikke, thi den ærede Rigsdagsmand er saa meget hjemme i engelske Forhold, at han maa være en meget mere dygtig og competent Dommer i saa Henseende end jeg, men jeg troer, at Folkethinget ikke er bundet til at følge, hvad Nogen, selv om han gjør det nok saa godt, kan paapege som det, der vilde skee i England. Jeg er overalt imod, at vi med Hensyn til, hvad vi her skulle gjøre, drage Slutninger fra, hvad